

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 361. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846511264/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

178 Constantin Constantius Reise til Berlin er ikke noget Tilfældigt. Han udvikler især Stemningen for Possen, og naaer her Yderspidsen af det Humoristiske.

179 ... Thi det er kun Daglønnerne i Livet, der som Fabrik-Arbejdere fordrer Betaling hver Lørdag-Aften og umulig kunne vente længere (hvilket da hell. ei er saa underligt; thi det de arbeide for, vilde blive altfor ubetydeligt, naar man skulde vente for længe derpaa), men den høimodige Sjæl har Courage til at gjøre hele Tindligheden til den Uge, i hvilken man arbeider uden at faae Løn.

[I marginen til 179 slutningen]

180 og naar endog Lønnen begynder at blive Utak saa bliver han ret begejstret, thi saa kan han i Sandhed sige, han tjener gratis.

181
Førførerens Dagbog
Nr. 2
Et Forsøg i det Dæmoniske
af
Johannes Mephistopheles.

NB. Det er det Tiden vil have, svimle for det Rædsomme og saa indbilde sig selv at være bedre. Fra mig skal den ikke faae det.

Fortale.

Ideen skylder jeg den af Victor Eremita udgivne, og kan jeg kun beklage, at denne Forfatter istædenfor at forfølge de fortræffelige Tanker, der stode ham til Raadighed, er bleven opbyggelig.

Scenen er i Cordelias Huus, hvem han træffer gift med Edvard; – i hendes Huus er der en ung Pige, der er Gjenstanden, medens det, at det er i Cordelias Huus, er Raffinementet.

Han potenserer Nydelsen ved i ethvert Moment at hoide den Tanke fast og ligesom dividere den med ind i Nydelsen, at det bliver hans sidste Eventyr, – fremdeles potenserer han ved i den enkelte Situa-